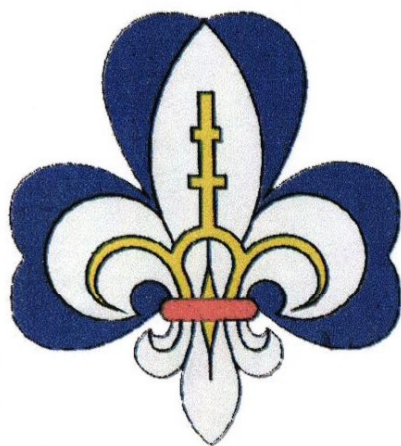

História skautingu v Púchove

Vznik a vývoj skautingu

Potreba prirodzenej výchovy mládeže, priblíženia prírody, školy a výchovy skutočnému životu bola spoločnosťou vždy intenzívne pociťovaná. V Amerike sa tieto snahy spájajú predovšetkým s menom filozofa, spisovateľa, zálesáka a maliara Ernesta Thompsona Setona, zakladateľa Woodcraftu. E.T.Seton bol Američan anglického pôvodu, ktorý sa prisťahoval do Ameriky vo svojich šiestich rokoch s rodičmi a dvanástimi súrodencami. V štáte Ontário v Kanade prežil prevažnú časť svojho detstva. Už tu získal prvé kontakty s kanadskou prírodou. V roku 1900 si zakúpil neďaleko New Yorku farmu, kde v roku 1902 založil organizáciu Woodcraft Indians — Lesná múdrosť. Seton využil vedomosti zo života Indiánov, ktoré sa snažil vhodnou formou priblížiť mládeži. Symbolom celosvetového Woodcraftu je biely kruh s modrými bizónmi rohmi. Toto hnutie sa začalo rýchlo rozširovať po celých Spojených štátoch. Seton vo svojej organizácii ako prvý využil záujem mládeže o táborenie, o pobyt v prírode ako výchovný prostriedok. Hlavný stan hnutia bol od jeho vzniku v Greenwichi v štáte Connecticut. Od roku 1910 bol Seton na čele výboru, ktorý riadil v New Yorku činnosť skautskej organizácie. Skautské hnutie malo podobné ciele a prostriedky činnosti a svojich prívržencov si získavalo tak rýchlo ako Woodcraft. Seton sa pokúsil o zjednotenie oboch hnutí. Zistil však, že to nie je možné pre odlišné metódy činnosti. Odstúpil preto z funkcie náčelníka Boys scouts of Amerika a venoval sa iba Woodcraftu.

Skauting sa do Ameriky dostal vďaka jeho zakladateľovi Robertovi Baden Powellovi. Ten v roku 1903 zakladá v Anglicku svoju organizáciu Boys Scouts, opierajúc sa pritom o Setonove diela v oblasti zálesáctva. Skauting generála Powella mal už od začiatku iný charakter než Setonov Woodcraft, aj keď mali niektoré spoločné prvky. Samotný lord Robert Baden Powell of Gilwell bol dôstojníkom a generálom, ktorý sa vo vojne proti africkým kmeňom a juhoafrickým Búrom zúčastnil rozširovania a upevňovania anglického impéria. Na svojich vojenských cestách sa presvedčil o veľkom význame vyzvedačov /scouts/, samostatne a iniciatívne pôsobiacich medzi nepriateľom, uprostred prírody. Svoje myšlienky rozvinul do systému výchovy chlapcov a o niečo neskôr i dievčat.

Baden - Powellov výchovný systém spájal myšlienku občianskej výchovy, podriadenosti, poslušnosti i služby s uplatnením romantických a zaujímavých činností. Svoje názory vyložil v knihe Scouting for Boys, ktorá vyšla v roku 1906. O rok na to už táboril s prvými skautmi na ostrove Brownsea. Veľmi rýchlo začali vznikať aj ďalšie oddiely novej organizácie Boy Scouts.

Symbolmi skautskej organizácie sa stal štylizovaný kvet ľalie, ktorým sa na starých mapách a kompasoch označoval priamy smer.

V roku 1909 vznikol aj dievčenský skauting pod názvom Girls Guides, na čele ktorého stála Baden - Powellova manželka lady Olav.

Z Anglicka sa skauting rýchlo rozšíril do mnohých štátov sveta. V roku 1920 sa uskutočnilo prvé jamboree v Londýne za účasti 34 krajín. Po tomto stretnutí sa skauting začal formovať ako celosvetová organizácia.

Na územie bývalého Československa sa skauting dostal pričinením pražského stredoškolského profesora Antonína Benjamína Svojsíka. V lete roku 1911 odcestoval do Anglicka, aby sa o skautingu dozvedel niečo viac. Po prázdninách zostavil na reálke v Prahe - Žižkove skautský oddiel a podnikal s ním vychádzky a výlety do prírody. V máji roku 1912 vydal A.B.Svojsík príručku pre skautov - Základy junáctva. Uvedomoval si, že ak má mať skauting v Československu úspech, musí byť prispôsobený mentalite našej mládeže a prihliadať na národné tradície. Upúšťa od výchovy k úcte a poslušnosti panovníkovi, ktorá bola pre skauting v Anglicku charakteristická. Slovo skaut nahradil Svojsík slovom junák, prevzatým zo srbochorváčtiny. Aby zvýraznil snahu stavať na národných tradíciách, umiestnil do všesvetového skautského symbolu - skautskej ľalie štítok so znakom československých hraničiarov Chodov - Psohlavcov. Tento znak sa stal v júni 1919 symbolom novej organizácie Zväzu junákov skautov Republiky československej /ZJS RČS/.

V tom istom roku bol na Slovensku v Žiline založený prvý slovenský Študentský Scout oddiel. Skautské oddiely začali na Slovensku už vznikať oveľa skôr. 23.mája 1913 bol založený skautský oddiel pri maďarskom gymnáziu v Komárne, pod vedením svojho vodcu prof.Alexandra Karleho. V roku 1915 vznikol gymnaziálny oddiel pri piaristickom gymnáziu v Trenčíne. Tieto oddiely však neboli čisto slovenské.

Idey a ciele skautského hnutia

Skautské hnutie je definované ako dobrovoľné, nepolitické, výchovné hnutie pre mladých ľudí prístupné všetkým ľuďom. Rozvíja tri základné princípy: vzťah človeka k duchovným hodnotám života - k Bohu, vzťah človeka k spoločnosti a povinnosti voči sebe. Je to svetové bratstvo mladých ľudí ako jeden zo zdrojov budúcej spolupráce dospelých a úsilia o mier vo svete.

Cieľom organizácie je pomôcť mladým ľuďom dosiahnuť ich plný fyzický, duševný, spoločenský a duchovný rozvoj jednotlivcov, zodpovedných občanov a členov miestnych, národných a medzinárodných spoločenstiev.

Členmi skautingu bola väčšina amerických prezidentov, zakladateľ Microsoftu Bill Gates, kozmonaut Eugen Cernan, speváci George Michael, Paul McCartney režisér Steven Spielberg, herci Harrison Ford, ale aj Július Satinský.

Poslaním skautingu je prispieť k plnému rozvoju mladého človeka. Skauting rozvíja jeho vedomosti, schopnosti a postoje v telesnej, intelektuálnej, citovej, sociálnej, duchovnej a charakterovej oblasti. Vzťah k sebe, vzťah k iným a vzťah k duchovnému svetu sú tri princípy tvoriace základný hodnotový systém, ktorý je podstatou skautingu na celom svete. Aby skauti naplnili svoje poslanie a umožnili mladému človeku stotožniť sa s princípmi, využívajú skautskú metódu. Je to systém postupnej seba výchovy, ktorý zahŕňa sedem prvkov: sľub a zákon, učenie sa činnosťou, družinový systém, symbolický rámec, osobné napredovanie, prírodu a podporu dospelými. Skautský výchovný systém je jeden z najúčinnějších, aký sa kedy vyskytol v dejinách mimoškolskej výchovy mládeže.

Duch skautingu a život mládeže v ňom sa opiera o psychologické základy, najlepšiu znalosť a neustále poznávanie duše dieťaťa a dospievajúcej mládeže. Vychádza nie z toho, čo si myslí dospelý, ale z vedomia dieťaťa ako bytosti, ktorá má svoj vlastný život, záujmy, túžby, svoje zásady.

Skautský ideál sľubu, zákona, hesla, denného príkazu dobrého skutku je obyčajný, ale zároveň vznešený. Skauting teda zostane pre mládež prostý a nekomplikovaný, veľkou hrou, ktorá i staršiu generáciu strhne k veľkej životnej hre.

Skauting v Púchove a okolí do roku 1938

V roku 1919 vznikli nezávislé na sebe prvé čisto slovenské oddiely v Bratislave, Trenčíne a Žiline. Značný podiel na ich tvorbe mali českí skauti, ktorí sa na Slovensko dostali ako vojaci, zamestnanci alebo skauti-turisti. Po ustanovení Svazu skautov RČS vzniklo v Žiline jeho miestonáčelníctvo pre Slovensko. Poloha Púchova, v blízkosti Čiech, ale aj Žiliny, predurčovala k tomu, aby skôr alebo neskôr skauting vznikol aj tu. Prvé zmienky o skautingu v Púchove sú z roku 1922, pod názvom „Zväz junákov skautov Republiky Československej“ /SJS RČS/. Z dostupných materiálov a zo spomienok pamätníkov sa dá zistiť, že zakladajúcim vodcom bol brat Vladimír Rezek, ktorý viedol prvý 30-členný oddiel chlapcov. V roku 1923 vzniká 17-členný chlapčenský oddiel v Beluši a v júni 1924 v Lednických Rovniach a Pruskom. V roku 1926 mal zbor v Lednických Rovniach už 5 oddielov /54 členov/.

Vo februári 1931 v neďalekých Beluškých Slatinách bola zahájená výstavba skautského „Študentského domova“ Slovenského katolíckeho skautingu, ktorý bol posvätený na deň sv.Cyrila a Metoda 5.júla 1932. Na výstavbu tohoto domova sa na zbierkach vyzbieralo 61 500 korún. V súčasnosti je na mieste pôvodného objektu, ktorý počas 2.svetovej vojny zapálili Nemci a už nebol znovu obnovený, postavená rekreačná chatka miestneho požiarného zboru. Slávnostné otvorenie skautského domova bolo súčasťou programu krajanského zjazdu slovenských katolíckych skautov /SKS/ ktorý sa uskutočnil v dňoch 4.až 6. júla 1932. Spestrením programu boli i lety na bezmotorovom lietadle „SKAUT“, ktoré predvádzal Ing.Lazarus. Bol to prvý úradný let bezmotorového lietadla na Slovensku a bol uznaný ako slovenský rekord. Skautský domov bol využívaný celé prázdniny na letovanie skautov a 14 dňový pobyt stal 225 korún.V tomto domove bol v auguste 1935 uskutočnený prvý kurz radcovskej lesnejškoly, ktorý viedol Ľudovít Ozábal.

Nábožensky orientované skautské organizácie mali nemalý význam pri rozvoji skautingu na Slovensku, ale aj v Púchove, kde bola silná katolícka a evanjelická komunita. Slovenskí katolícki skauti sa samostatne sformovali v roku 1928.

Na Slovensku začal v roku 1922 vychádzať prvý slovenský skautský časopis „Buď pripravený“. Dlho nezaostávala ani publikačná činnosť púchovských skautov, začal vychádzať „okresný spravodaj Svazu junákov skautov RČS v Púchove“, ktorý redigoval Tibor Lowenstein, vodca oddielu. Časopis bol určený predovšetkým pre vnútornú potrebu

miestnych a okolitých oddielov. V januári 1936 boli púchovské oddiely zjednotené do zboru. Krajská skautská rada menovala za zborového vodcu brata Jaroslava Weisera, ktorý spolu s Tiborom Lowensteinom začal vydávať „Vestník skautskej župy Považskej“, ktorý sa od 5. apríla 1936 premenoval na „Považské skautské správy“ a bol určený už širšiemu okruhu skautskej verejnosti.

Každý rok bolo púchovskými skautmi organizovaných mnoho táborov a známe sú pamätne stretnutia skautov z Púchova a Vsetína na Javorníkoch. V roku 1935 sa ho dokonca zúčastnil aj divízny generál Klecanda. Pri slávnostnom táboráku prehovoril za púchovských skautov brat Lowenstein a za vsetínskych skautov okresný spravodaj Zdenek Broža a továrnik Sousedík. Zo spoločného stretnutia boli poslané pozdravné telegramy prezidentovi republiky, ministrovi Šrobárovi a profesorovi Svojsíkovi, zakladateľovi skautingu v Československu. Škoda, že tradícia takýchto podujatí sa u nás nezachovala tak, ako napr. na Javorine, alebo v Štítnej.

Skauting v Púchove skončil svoju oficiálnu činnosť úradným zrušením SJS RČS tesne pred II. svetovou vojnou, v roku 1938. Časť katolícky orientovaných skautov sa ešte určitú dobu držala, ale potom sa aj oni rozišli, aby sa nemuseli včleniť do novovytvárajúcej politickej Hlinkovej mládeže, ktorá sama mala v Púchove dobré podmienky na činnosť. Niektorí skauti sa podľa svojich možností zapojili do ilegálnej činnosti v boji proti fašizmu.

Krátke obdobie po II. svetovej vojne

Po oslobodení v roku 1945 sa československy skauting predstavil ako jednotná skautská organizácia „Československý junák“ na federatívnom princípe českej a slovenskej národnej organizácie. Český junák ostal pri tradičnom skautskom znaku so siluetou hlavy chodského psa, Slovenský junák prijal do svojho znaku cyrilometodský dvojkríž na trojvrší. Tento znak platí až dodnes.

Ihneď po vojne sa obnovil aj skauting v Púchove. Zásluhu na tom mala púchovská mládež, ktorej sa do rúk dostali rôzne skautské časopisy „Junák“, „Vpred“, „Mladý hlasateľ“, v ktorých boli uverejňované zaujímavé námety na mimoškolskú činnosť detí.

Pod vedením starších činovníkov, ako napríklad František Bizoň – Akela, Maxo Cupaník, Pavel Pribiš, Bubo Šulc, Jozef Valach, Milan Útly, Jozef Rojko, vznikali oddiely „Junáka“. Z týchto oddielov nám zostali v pamäti ešte ďalší členovia – Marián Mareček, Ľudovít Prešnajder, Karol Bednár, Vilo a Jano Valentíniovci, Edo Pribiš, Jozef Švecko, Julo Cíger, Jaro Rosina, Jano Harman, Vojto Bročka, Tóno Mikušík, ale i sestry Cengelová, Bizoňová. Opäť sa poriadali letné tábory, výpravy do širokého okolia, sľuby, ktoré sa konávali na lúke Pod Vápennou zvanej Hadinec, na Palacinke, alebo na Božovom pri Stochovci. Tu dlhé roky pripomínala prítomnosť skautov skautská ľalia vymodelovaná z hlíny a kameňov s rozmermi 2x3 metre.

Finančné prostriedky si mladí skauti zaobstarávali rôznymi pomocnými prácami v meste. Viac rokov zvonievali na katolíckej, ale občas aj na evanjelickej veži, uvádzali v kine

návštevníkov detských predstavení a rozvážali od pekárov pečivo a chlieb do obchodov. Na katolíckej veži sú možno ešte doteraz vyrezané v hradách iniciály mien niektorých skautov. Treba ešte pripomenúť niektoré najúspešnejšie letné tábory z tohto povojnového obdobia. Púchovskí skauti navštevovali aj vzdialenejšie lokality Slovenska. Známe sú hlavne tábory v Súľove, kde táborili spoločne so skautkami z Liberca a pod horou Šíp, pri dedinke Podšíp pri sútoku Váhu a Oravy. Tu niektorí skauti plnili známu skúšku „Tri orlie perá“.

Úspešne sa rozvíjajúca skautská činnosť však bola opäť násilne prerušená. Východná časť povojnovej Európy sa dostala pod vplyv ZSSR a jeho vtedajšie stalinské vedenie sa usilovalo o zavedenie politických systémov podľa svojich predstáv. V tejto koncepcii nebolo miesto pre skauting. Skauting bol označený za protiľudovú, imperialistickú a zradcovskú organizáciu. Preto po roku 1948 bol postupne vo všetkých východoeurópskych štátoch zakázaný. Nastala perzekúcia skautských funkcionárov, habanie majetku, obvinenia a procesy s následnými vysokými trestami. Medzi odsúdenými bol aj vtedajší náčelník Slovenského Junáka brat Stržinek, ktorý zomrel ako čestný náčelník terajšieho Slovenského skautingu v polovici marca 1994 v Bratislave. Po roku 1948 nastalo 20-ročné umrtenie skautskej činnosti. V Púchove ešte krátko pracoval ilegálny oddiel pod vedením Eda Pribiša a Jana Flašíka. Niektorí členovia sa zapojili do Čitateľského klubu pri časopise Vpred - Rýchle šípy, ktorý redigoval spisovateľ a skaut Jaroslav Foglar. Púchovsky klub mal názov „Modrá letka“ a zaoberal sa popri skautovaní už viac leteckým modelárstvom. Inštruktorom tohoto modelárskeho odboru bol Pavel Pribiš a medzi najznámejších členov patrili bratia Plánovskí, Tóno Valášek, Marián Mareček, Jano Gacik. Ostatní skauti strednej a staršej generácie prešli prevažne do turistických oddielov.

Čitateľské kluby pri časopise „Vpred“ boli totožné s náplňou Junáka. Sústreďovali sa na čítanie skautských a tramských časopisov, kníh a na pútavé príbehy Rýchlych šípv. Kluby vyžadovali plnenie 13 bobríkov, konanie dobrých skutkov, nadobúdanie všestranných zručností a pevnej vôle. Činnosť púchovského klubu bola ukončená 30.7.1953, s dátumom tragického úmrtia Eda Pribiša, jedného z najvplyvnejších členov.

Edo Pribiš

Ján Flašík

Šesťdesiate roky

V šesťdesiatych rokoch došlo k politickým zmenám, ktoré umožnili regeneráciu skautskej organizácie a obnovu jej činnosti. V roku 1968 a 1969 sa skautské hnutie rozšírilo po celom Slovensku. K znovuobrodeniu púchovského skautského hnutia došlo v roku 1968, kedy bol vytvorený I. oddiel Slovenského junáka v Púchove, pod vedením Olda Šedého, ktorý sa do Púchova presťahoval z Moravy. Významnou mierou sa zaslúžil o vzkriesenie púchovského skautingu. Podľa svojich možností pomáhali i povojnoví skauti, hlavne Julo Cíger, ktorý viedol oddiel vlčat. Žiaľ predčasná tragická smrť jeho aktivitu ukončila. Vlčat sa potom ujal Paľo Pribiš, spolu s Jankom Martišikom. Treba spomenúť aj pomoc bývalého okresného vodcu Jozefa Valacha, Jozefa Cupaníka, ale aj mladých skautských činovníkov Repku, Červenáka, Bujnu. Činnosť skautského hnutia v Púchove nadviazala opäť na prácu predošle skautskej generácie. Oldo Šedý vniesol do organizácie prvky českého skautingu a hlavne svojimi kontaktmi na Morave dokázal skvalitniť krojovanie a materiálno-technickú základňu púchovských oddielov.

Prvý povojnový skautský sľub skladali púchovskí skauti za dramatických okolností, druhý deň po vstupe armád Varšavskej zmluvy na naše územie - 22. augusta 1968 na Ilonke. V tom roku sa uskutočnil aj kratší letný tábor na Božovom, posvätnom mieste púchovských skautov. Ďalší letný tábor v roku 1969 už púchovskí skauti trávili v Moravskom kráse pri dedinke Hostěnice. Ako prvý krojovaný skautsky oddiel, navštívili známu priepasť Macocha a Punkevnú jaskyňu. Okrem táborov organizovali každý rok pri príležitosti oslobodenia Púchova vatry na Lachovci a zúčastnili sa slávnosti pri príležitosti osláv SNP a otvorenia múzea SNP v Banskej Bystrici, za účasti prezidenta republiky Ludvíka Svobodu.

Vývoj a metódy práce v skautskom hnutí sa museli prispôbiť vtedajším podmienkam. Tretí Junácky snem sa konal v Bratislave v decembri 1968. Tohto snemu sa zúčastnili i púchovskí činovníci. Vstup cudzích vojsk však zmenil politickú situáciu a od leta 1969 sa znovu začal likvidačný proces skautingu. Skautská organizácia na Slovensku bola začlenená do politického „Združenia detských a mládežníckych organizácií“ a postupne zlúčená s Pionierskou organizáciou. Tým od roku 1970 skautská organizácia na Slovensku prestala existovať a nastalo ďalšie dvadsaťročné umŕtvenie skautskej činnosti. Myšlienka skautingu však neodumrela. Samozrejme toto vrenie zastihlo aj púchovských skautov. Oproti iným oddielom sa púchovskí skauti odmietli včleniť do Pionierskej organizácie a radšej svoje oddiely zrušili a členovia sa rozišli. Ešte predtým však stihli zložiť slávnostný skautský sľub a zasadili lipku v púchovskom parku, pri bývalom župnom dome, kde mali na prízemí klubovňu. Lipku žiaľ niekto za záhadných okolností vytrhol a zoznam skautov, ktorý bol ukrytý v koreňoch stromčeka zmizol. Členovia už bývalých oddielov sa zapojili do činnosti v rôznych turistických krúžkoch organizovaných pri školách, v Pionierskej organizácii, alebo pri TJ. Celý majetok, ako aj klubovňa, prešiel do vlastníctva SZM. Medzi najznámejších členov tohoto obdobia patrili napr. bratia Šulavíkovci, Bujna, Červenák, traja bratia Syrní, Holešťák, Belovič, Dian, bratia Bednárovci, Pribiš, Žiačik, Cíger, Čuntala, Repka a ďalší. Zborový vodca Oldo Šedý bol za svoju skautskú činnosť dlhé roky prenasledovaný a súdený.

 MORAVIÝ KRAJ
JESKYNE - REWLEPM
CAVES - BUNLEN - GROTTES

Tábor V Hostěniciach - 1969

Podskalie 1969

Súčasnosc' skautingu v Púchove

Po 17.novembri 1989 nastalo znovuzrodenie skautského hnutia. Náčelníctvo Slovenského skautingu sa zišlo už 13.decembra 1989 v Bratislave. Zasadnutie prípravného výboru v Púchove sa uskutočnilo tiež v decembri tesne pred Vianocami v zasadačke požiarnej zbrojnice, čo svedčí o rýchlom pochopení situácie, ktorá vznikla na Slovensku v skautskom hnutí. V ten pamätný decembrový deň bola zasadačka plná. Nechýbali bývalí skauti, ale bolo tam aj veľa ľudí, ktorí sa zaujímali o skautské hnutie či už len tak zo zvedavosti, alebo čakali určité zvýhodnenia, ktoré dovtedy mali organizované skupiny mládeže(SZM, Pionier a pod.).

Obnovený bol I.oddiel skautov a vytvorený nový oddiel skautiek, včielok a vlčat. Na čelo zboru skautov a skautiek sa postavil skúsený vodca zo 60-tych rokov, Oldo Šedý. Aktívnu pomoc získal od niektorých jeho bývalých mladých skautov Jozefa a Paľa Syrných, Miloša Čuntalu, Ivana Pažitného a Mira Pribiša. Skauting prišli podporiť aj noví činovníci - manželia Joachymstálovci a Soňa Muráriková. Miro Pribiš sa stal vedúcim I.oddielu skautov. Jozef Syrný a Ivan Pažitný viedli spoločne vlčatá, ktoré neskôr pre pracovnú zaneprázdnenosť vedúcich prešli pod oddiel skautov. S oddielom včielok a skautiek začala pracovať Elena Joachymstálová.

V lete roku 1990 sa uskutočnil letný tábor na starom táborisku v Moravskom krase pri dedinke Hostějnice. Organizácia tábora narážala na určité ťažkosti, ktoré vyplývali z neskúsenosti vodcov, ale vďaka nadšeniu a elánu nakoniec dopadol dobre. Problémy, ktoré sa vyskytli boli hlavne hospodárskeho charakteru a neochotou niektorých členov prispôbiť sa novej situácii. Roztržku medzi mladým a starým vedením nakoniec musel prísť riešiť náčelník Slovenského skautingu brat Janček. Pre rozdielne názory na činnosť skautingu a zo zdravotných dôvodov sa zborový vodca Oldo Šedý (skautským menom Šedý vlk) vzdal funkcie. Vedenia zboru sa spoločne ujali sestra Joachymstálová, vodkyňa I.oddielu skautiek a vedúci I.oddielu skautov, brat Pribiš. Vďaka podpore mestského zastupiteľstva a rodičov, zbor získal skromný majetok v podobe niekoľkých stanov a neskôr aj klubovňu, ktorú si skauti upravili zo starej práčovne na ulici Royovej v budove terajšej Mestskej polície. Túto klubovňu však nevlastnili dlho a po niekoľkých sťahovaniach nakoniec zakotvili vo viacúčelovej budove na Námestí slobody.

Činovníci sa zúčastnili na každom z doposiaľ konanom skautskom sneme, či už to bolo v Žiline, alebo v Bratislave, Trnave a aktívne sa zapojili do práce v Okresnej rade Slovenského skautingu pri organizovaní okresných podujatí. O dobrej činnosti skautingu v Púchove svedčí aj skutočnosť, že sestra Joachymstálová bola v r.1997 vyznamenaná vyznamenaním „Skautská láska“ a brat Pribiš sa stal po smrti okresného vodcu Romana Kiššika jeho nástupcom až do rozdelenia okresov.

Nedá sa však zabudnúť na zážitky z ďalších letných táborov, ktoré nasledovali po prvom tábore v Hostěniciach. V roku 1991 sa konal Tábor hľadačov korálok v Priedhorí spoločne so skautkami z Považskej Bystrice. V roku 1992 mal spoločný tábor so skautmi z Dubnice v peknom prostredí pri Mirošove na Morave názov Tábor pri pstruhovom potoku. Tábor pod Strážovom pri Zliechove v roku 1993 sa volal Pri zlatonosnej rieke. Za najkrajší tábor pokladáme tábor v roku 1994 V Suchej doline vo Veľkej Fatre pri Liptovských Revúcach. V roku 1995 sme táborili v Podskalí a tábor mal príznačný názov - Pod veľkými skalami. Do Podskalia sme sa vrátili aj nasledujúci rok - 1996, tábor dostal pre časté zmeny počasia názov Tábor štyroch ročných období. V roku 1997 sme Tábor padajúcich hviezd postavili pri Bolešove spoločne so skautkami z Považskej Bystrice. Tá istá zostava sa stretla i v roku 1998 v Priedhorí pri Pružine a tábor sme nazvali V mesačnom údolí. Rok 1999 bol rokom desiateho výročia obnovenia činnosti skautingu v Púchove. Táborili sme opäť v Priedhorí pri Pružine a zaujímavý bol hlavne tým, že sme na ňom zažili krásne zatmenie slnka. Práve preto dostal názov Tábor poludňovej noci. V roku 2000 sme mali prvý tábor bez stanov, na chate v Dešnej. Celotáborová hra určila aj názov - Pod strechou sveta. Na tábore nás navštívili aj americkí skauti z Pennsylvánie. Práve po ich návšteve bol Peter Topor pozvaný do kempu amerických skautov vo Virginii v USA, kde vo funkcii Scoutcraft Director učil amerických skautov táborové zručnosti. V roku 2001 sme sa opäť vrátili do Priedhoria a tábor sa volal V líščom údolí.. Leto 2002 sa vyznačovalo dvomi tábormi, jeden sa konal na poľovníckej chate v Lednici a druhý, stanový na Čertove neďaleko českých hraníc s jednoduchým názvom - Na hranici.

Naša činnosť nie je zameraná len na prácu s deťmi počas roka a na jej vyvrcholenie na letných táborech. Snažíme sa organizovať aj akcie pre širšiu verejnosť.

Je potrebné spomenúť dobrú spoluprácu s ďalšími neziskovými a nepolitickými organizáciami v meste ako sú Zelená linka, turistický oddiel Drobček a Centrum voľného času. Spoločne každý rok uskutočňujeme niekoľko pekných podujatí pre verejnosť, zameraných hlavne na ochranu životného prostredia. Pri príležitosti osláv Dňa Zeme sa koná Týždeň Zeme zameraný hlavne pre deti (kreslenie na chodník na danú tému, súťaže, hry), pre školy (výtvarné súťaže, čistenie okolia mesta príp. Lachovca) i pre širšiu verejnosť (premietanie diapozitívov, celomestská hra, výstava fotografií s ekologickou tematikou). Na tradičnej Ceste rozprávkovým lesom, ktorú organizuje turistický oddiel, skauti okrem stvárnenia rozprávkových bytostí pripravujú pre deti rozličné súťaže a hry. V posledných rokoch sa skauti podstatnou mierou zapojili aj do organizácie hudobného festivalu Vander múza, ktorý sa koná v Mostišti pri Púchove. Mali možnosť predviesť svoje skautské skúsenosti z táborov nielen pri stavbe pódia pre účinkujúcich, vstupnej brány, detských preliezačiek, ale aj pri chystaní slávnostného ohňa a pri tvorbe sprievodného programu pre účastníkov.

V roku 2001 ponúkli americké Mierové zbory pomoc mestu pri financovaní detského ihriska v meste, ale musel sa nájsť zodpovedný garant, ktorý mal byť svojim menom zárukou, že projekt bude naozaj uskutočnený a peniaze použité na všeobecnoprospešný účel. Ako garant projektu v Púchove bola vybraná práve naša skautská organizácia. Podpísali sme zmluvu o spolupráci mesta a nášho zboru.

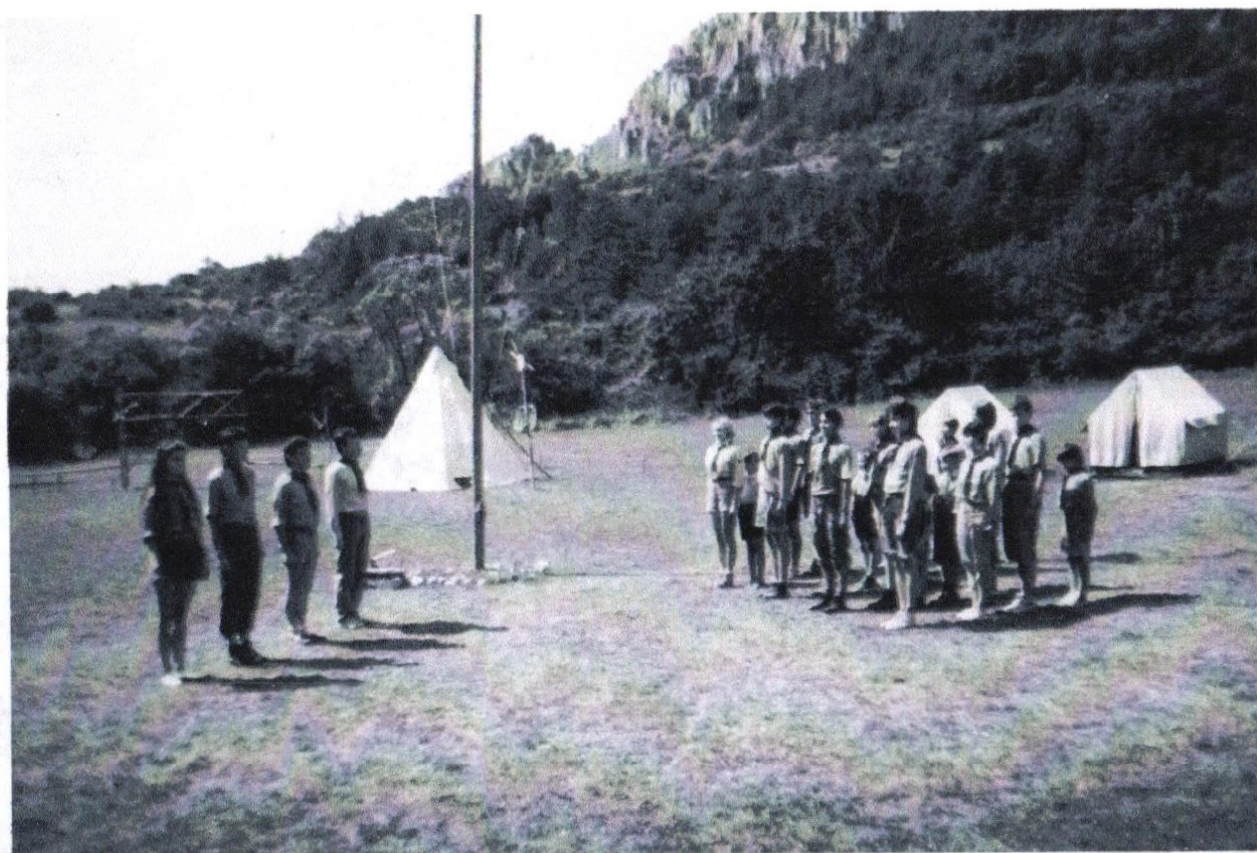
Deväťdesiate roky znamenali aj zmeny v organizačnej štruktúre Slovenského skautingu. 23.2.1999 náš zbor získal nový názov - 6.zbor skautov a skautiek Púchov (sme šiesty najstarší zbor skautov a skautiek na Slovensku). O niekoľko mesiacov neskôr, sme získali právnu subjektivitu a bolo nám pridelené IČO (identifikačné číslo v Štatistickom registri). Novodobá história skautingu v Púchove je podrobnejšie zaznamenaná v osobných kronikách niektorých členov a preto je možné o nej písať viac. Škoda, že sa nezachovali staré dokumenty a možno aj existujú, ich majitelia buď zomreli, alebo neprejavili ochotu sa s nami podeliť. Samozrejme česť výnimkám, vďaka ktorým vznikli aj tieto stránky histórie skautingu v Púchove.

Naša prvá veľká výprava - 1990

Tábor Štzroch ročných období - Podskalie 1995

Tábor Pod veľkými skalami - Podskalie 1995

Memoriál brata Kiššíka - Boj družín, Nová Dubnica r.2000
3.miesto získala naša hliadka Bubáci

Tábor V líščom údolí r.2000 - skauti na Kľaku

Budúcnosť

Veríme, že skauting sa už ďalšieho zrušenia nikdy nedožije. Záleží to hlavne od mladých skautov, ktorých vychovávame a ktorí nastúpia vo vodcovských funkciách po nás. V Púchove z dorastajúcich skautov pomerne úspešne pracuje roverský oddiel, ktorý v roku 2002 zorganizoval pod vedením Mira Luhového pre zbor letný tábor na Čertove. Ak bude mať zbor dostatok schopných vedúcich, môžu vzniknúť aj ďalšie oddiely, hlavne vlčatá a včielky. Je potrebné zlepšiť ešte viac spoluprácu s rodičmi, nájsť dobrých sponzorov. V činnosti oddielov je potrebné klásť väčší dôraz na samostatnú prácu družín a vzdelávanie nových činovníkov. Treba sa zamerať i na väčšiu propagáciu činnosti, či už článkami do miestnej tlače, alebo spoluprácou s médiami. Je potrebné i v budúcnosti pokračovať v úspešných podujatiach, ako sú Betlehenské svetlo, Skautské Vianoce, Deň Zeme, Šarkaniáda, letné tábory, výpravy.

K ďalšej práci nás zaväzuje i „Ďakovný list“ primátora mesta Púchov, Ing. Jána Štrbáňa, ktorý sme dostali pri príležitosti desiateho výročia obnovenia činnosti, ale i diplomy, ktoré sme získali za pekné umiestnenia v rôznych súťažiach (Boj družín - r.2000, Memoriál brata Jančeka - r.2001, 2002).

Záver

Tato práca je spracovaná tak, aby sa s históriou skautingu v Púchove mohla oboznámiť i široká verejnosť.

Podklady boli čerpané zo spomienok bývalých skautov, Prešnajdera, Marečka, Šedého, z dobových fotografií a zápiskov z kroník. Všeobecne informácie o Slovenskom skautingu boli čerpané z príručiek vydaných Lesnou školou.

Podakovanie patrí predovšetkým Mirovi Pribišovi, ktorý celú históriu púchovského skautingu spísal, Ene Joachymstálovej a Janke Šulcovej za grafickú úpravu a Mišovi Bršiakovi, ktorý poskytol financie pre vznik tohto dokumentu.

Ing. Ján ŠTRBÁŇ
primátor mesta Púchov

Púchov, 02.01.2000

ĎAKOVNÝ LIST

Dovoľte mi, aby som Vám a všetkým členom zborovej rady, pri príležitosti desiateho výročia znovuoživenia skautingu na Slovensku a obnovenie činnosti I. zboru skautov a skautiek v Púchove, v mene svojom i v mene obyvateľov mesta Púchov poďakoval za Vašu prácu s mládežou ľuďmi.

Vysoko si vážim a oceňujem výbornú činnosť, ktorú robíte dobrovoľne, bez nároku na odmenu pre široký okruh púchovských detí a odovzdávate im kus svojho skautského srdca a svoje skúsenosti.

S úctou

Váž. pán
Miroslav Pribiš
Okresný vodca
Slovenského skautingu
Púchov

Zoznam členiek 1. oddielu skautiek od roku 1990

Vodkyňa: Ing. Elena Joachymstálová

Por.číslo:	Priezvisko a meno	Dátum vstupu:
1.	Cipková Mária	1990
2.	Zezulová Jana	1990
3.	Šmejková Mária	1990
4.	Kavecká Katarína	1990
5.	Krajčiová Miroslava	1990
6.	Golitková Katarína	1990
7.	Buchtová Anina	1990
8.	Malovcová Martina	1990
9.	Kačíková Martina	1990
10.	Fojtů Soňa	1990
11.	Ondrášková Mira	1990
12.	Filipová Martina	1990
13.	Vavreková Martišová Andrea	1990
14.	Ondrášiková Vladimíra	1990
15.	Prasličková Martina	1990
16.	Žurovcová Bohuslava	1990
17.	Ondrášiková Katarína ?	1990
18.	Balcarová Mária	1990
19.	Pecková Dáša	1990
20.	Štrbáková Daniela ?	1990
21.	Urbanovská Martina	1990
22.	Chovancová Ivana	1990
23.	Prešnajderová Katarína	1991
24.	Pažitná Ivana	1991
25.	Zelková Katarína	1991
26.	Strakovičová Jana	1991
27.	Marálová Lucia	1991
28.	Loduhová Jana	1991
29.	Jezná Michaela	1991
30.	Behrová Petra	1991
31.	Gališová - Gabrišová Jana	1991
32.	Chrenková Pavla	1991
33.	Prešnajderová Lenka	1992
34.	Hantáková Zuzka	1992
35.	Zittová - Gregorková Linda	1992
36.	Markovičová Zuzana	1992
37.	Pribišová Tamara	1996
38.	Hlúbiková Elena	1997
39.	Hrušová Lenka	1998
40.	Mošková Zuzana	1998
41.	Belobradová Adriana	1998
42.	Hlavčová Veronika	1998
43.	Ježová Martina	1998
44.	Luhová Martina	1998
45.	Medňanská Ivana	1998
46.	Svorčíková Ľubica	1998
47.	Nemčeková - Ďurčeková Lucia	1998

48.	Randúsová Ivana	1998
49.	Kudlejová Lucia	1998
50.	Sieklíková Monika	1998
51.	Đurajková Eva	1998
52.	Šimová Martina	1998
53.	Korená Petra	1998
54.	Kojtálová Ivona	1999
55.	Hlúbiková Daniela	2000
56.	Mošková Helena	2000
57.	Faktorová Jana	2000
58.	Mošková Katarína	2001
59.	Gábelová Táňa	2001
60.	Pechová Marcela	2001
61.	Vyhnátová Petra	2001
62.	Faktorová Monika	2001
63.	Sasáková Kristína	2001
64.	Balážová Katarína	2001
65.	Balcarová Pavlína	2001
66.	Brišová Jana	2002
67.	Vyhnátová Veronika	2002
68.	Huláková Pavlína	2002
69.	Murčeková Katarína	2002
70.	Hanusková Zuzana	2002
71.	Húževková Daniela	2003
72.	Falisová Andrea	2003
73.	Gábelová Tatiana	2003

Skautky - 1992

Zoznam členov 1. oddielu skautov od roku 1990

Vodca: Miroslav Pribiš

Por.číslo:	Priezvisko a meno:	Dátum vstupu:
1.	Boháč Alfréd	1990
2.	Hladký Ján	1990
3.	Ivan Radoslav	1990
4.	Boško Róbert	1990
5.	Pastorek Roman	1990
6.	Jakubík Jozef	1990
7.	Šalamún Marián	1990
8.	Šalamún Stanislav	1990
9.	Miček Jaroslav	1990
10.	Krchňavý Mario	1990
11.	Chovanec Jozef	1990
12.	Pribiš Róbert	1990
13.	Mareček Miroslav	1991
14.	Crkoň Martin	1991
15.	Kucej Ladislav	1991
16.	Uriček Marcel	1991
17.	Blaško Roman	1991
18.	Luhový Pavol	1991
19.	Paliesek Radovan	1991
20.	Maňák Mário	1991
21.	Vrábel Jozef	1991
22.	Koniar Milan	1991
23.	Luhový Miroslav	1991
24.	Bršiak Michal	1991
25.	Hudcovský Ivan	1991
26.	Boháč Milan	1991
27.	Buček Peter	1991
28.	Vavřík Vladimír	1991
29.	Škripec Miroslav	1992
30.	Ilovič Richard	1992
31.	Mareček Juraj	1992
32.	Pažitný Viktor	1992
33.	Remiš Peter	1992
34.	Malo Ján	1992
35.	Baniar Štefan	1992
36.	Zitta Pavol	1992
37.	Braniš Marek	1992
38.	Braniš Tomáš	1992
39.	Randús Martin	1993
40.	Markovič Dušan	1993
41.	Repka Michal	1993
42.	Valach Michal	1993
43.	Blaško Radoslav	1993
44.	Žatko Tomáš	1994
45.	Bednár Štefan	1994
46.	Gabko Tomáš	1994
47.	Šutriepka Marcel	1994
48.	Král Marek	1994

49.	Podymák Tomáš	1994
50.	Jonasík Peter	1994
51.	Škulan Peter	1994
52.	Gorelka Vladimír	1994
53.	Ščevko Dušan	1994
54.	Joachymstál Peter	1994
55.	Topor Peter	1995
56.	Šlesárik Vladimír	1995
57.	Maňák Martin	1995
58.	Kadlec Miroslav	1995
59.	Kadlec Branislav	1996
60.	Lazar Branislav	1996
61.	Hladký Peter	1996
62.	Hladký Martin	1996
63.	Gabriško Tomáš	1996
64.	Žilinčík Lukáš	1996
65.	Žilinčík Michal	1996
66.	Hlúbik Miroslav	1996
67.	Vanko Karol	1996
68.	Belobrad Michal	1996
69.	Lajčin Tomáš	1996
70.	Šutriepka Tibor	1996
71.	Kucej Marek	1997
72.	Tanuška Martin	1997
73.	Kolář Milan	1997
74.	Bartoš Miroslav	1998
75.	Hrušo Jakub	1998
76.	Lajčin Milan	1998
77.	Zangl Július	1998
78.	Uriček Lukáš	1998
79.	Bizoň Ľubomír	1998
80.	Uriček Tomáš	1998
81.	Šedík Tomáš	1998
82.	Solík Jaroslav	1998
83.	Vanko Martin	1998
84.	Murín Jozef	1998
85.	Joachymstál Martin	1998
86.	Gajdošík Peter	1999
87.	Balcar Pavol	2000
88.	Madala Tomáš	2000
89.	Crkoň Matej	2000
90.	Král Ivo	2000
91.	Kmošena Matúš	2000
92.	Balcar Radovan	2001
93.	Janto Martin	2001
94.	Mazúr Lukáš	2001
95.	Králík David	2001
96.	Baláž Miroslav	2001
97.	Hladek Miroslav	2001
98.	Hladek Martin	2001
99.	Jurisa Miroslav	2001
100.	Repka Michal	2002
101.	Miko Vladimír	2002
102.	Šimon Lukáš	2002
103.	Ágner Michal	2002
104.	Duháček Matej	2002

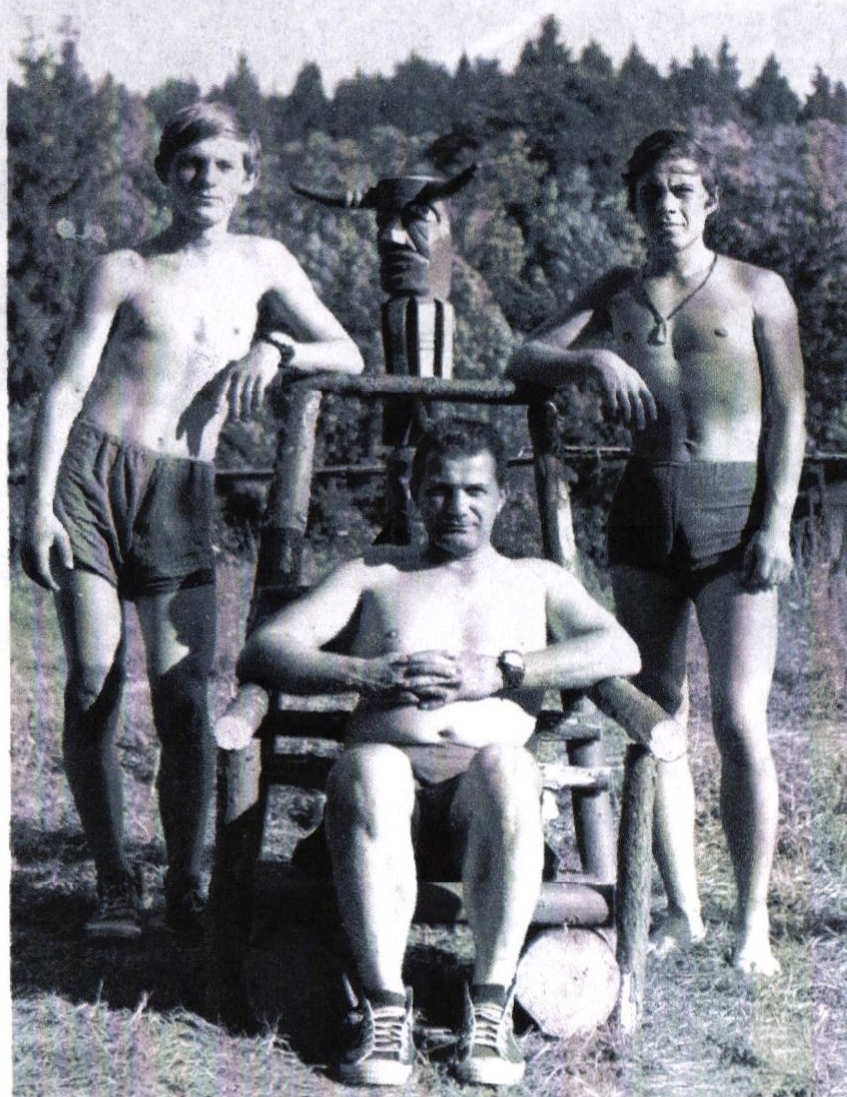
105.	Đurček Radovan	2002
106.	Janiček Daniel	2003
107.	Čvirik Lukáš	2003
108.	Čvirik Martin	2003
109.	Golej Juraj	2003
110.	Janco Juraj	2003
111.	Barka Samuel	2003
112.	Líňa Tomáš	2003
113.	Chreňo Marek	2003
114.	Súra Oliver	2003
115.	Majerík Martin	2003
116.	Kočkovský Marek	2003
117.	Hlúbik Adam	2003
118.	Kucej Juraj	2003
119.	Nemček Maroš	2003
120.	Labaj Marián	2003

Skauti po Prašivou -1993

Macocho | - r. 1969

Brat vodca Šedý vlk

Skauti na výprave - r. 1994

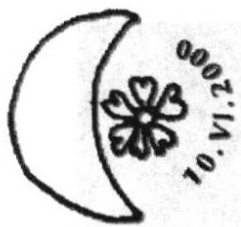
Skautky zakladajú oheň bez zápaličiek - r.1992

Tábor Štyroch ročných období - Podskalie 1996

Tábor Padajúcich hviezd - Bolešov 1997

DIPLOM

3. miesto v skautskom preteku

" BOJ DRUŽÍN "

- MEMORIÁL BRATA ROMANA KIŠŠÍKA -

v kategórií **skautky/skauti** obsadila hliadka

BUBÁKOV - PÚCHOV

VIII. ROČNÍK, Nová Dubnica, 10.VI.2000

Vydal | **6** - zbor skautov a skautiek Púchov | v r.2003